Ankenævnet for Forsikring

892A/12

Den 21. maj 2012 blev i sag nr. 80.860:

xxxxxxxxxx xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxx xxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

GF-Forsikring A/S
Jernbanevej 65
5210 Odense NV

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i GF-Forsikring A/S. Han klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for personskade i forbindelse med et færdselsuheld.

Det fremgår af sagen, at klageren den 27/3 2010, da han på sin motorcykel overhalede en personbil, mistede herredømmet og kørte af vejen. Ved uheldet brækkede han sit bækken og venstre tommelfinger.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klageren har fremkaldt ulykken ved grov uagtsomhed.

Klagerens advokat har i klageskemaet bl.a. anført:

"**Sagsfremstilling**
Det bestrides, at ulykkestilfældet er fremkaldt af klageren ved grov uagtsomhed, som påstået af hans forsikringsselskab GF Forsikring. Det har endvidere formodningen imod sig, at ulykkestilfældet skulle være fremkaldt af klageren ved grov uagtsomhed. Det bemærkes således, at klageren ikke var spirituspåvirket, og han var således fuldt ud i stand til at køre sin motorcykel og bevidst omkring kørslen, og det har derfor formodningen imod sig, at ulykkestilfældet skulle være fremkaldt af klageren ved grov uagtsomhed, idet klageren som motorcyklist da ville være nærmest til selv at komme til skade. Sagen er endvidere afgjort af politiet med et bødeforlæg på kr.1.000,00. Det bemærkes endvidere, at det fremgår af politirapporten, at politiets løbehjul til opmåling ikke virkede den pågældende dag, og det kunne således ikke benyttes af politiet ved politiets opmåling på ulykkestedet; det bestrides derfor, at de af politi-

et anførte afstande kan lægges til grund ved behandling af sagen. Ingen af de afhørte 4 vidner er endvidere motorsagkyndige, og ingen af vidnerne har underskrevet vidneafhøringsrapporten, og det bestrides, at vidnerne var i stand til at foretage en kvalificeret bedømmelse af klagerens hastighed på ulykkestidspunktet; vidnerne er helt unge mennesker uden den fornødne kørselserfaring til at kunne udtale sig kvalificeret om sagen. Klageren bestrider endvidere, at han skulle have oplyst til politiet, at han kørte meget stærkt på ulykkestidspunktet; heller ikke klageren har underskrevet politiets afhøringsrapport. Særligt bemærkes det også, at klageren har oplyst, at han overhalede en bil og derefter følte han, at vejen var glat, og herefter mistede han herredømmet over motorcyklen, hvorefter han ramte en kantsten. Det forhold, at klageren overhalede en bil kan heller ikke i sig selv begrunde, at ulykkestilfældet skulle være fremkaldt af klageren ved grov uagtsomhed. Endelig bestrides det, at ulykkestilfældets hændelsesforløb i sig selv skulle kunne bevise klagerens hastighed på ulykkestidspunktet, idet forholdene på ulykkesstedet kan spille ind på hændelsesforløbet. Særligt bemærkes det også, at det fremgår af politirapporten, at de på ulykkesstedet værende fliser ikke blev ødelagt ved ulykkestilfældet, men blot skulle lægges på plads igen. Man må således formode, at fliserne ville være blevet ødelagt, hvis der havde været tale om høj hastighed på ulykkestidspunktet."

Selskabets advokat har i brev af 9/8 2011 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"Sagsfremstilling
Selskabet modtog den 8. april 2010 (bilag …) en skadeanmeldelse fra klager vedrørende hans motorcykeluheld den 27. marts 2010. Af skadeanmeldelsen fremgik det, at klager i forbindelse med overhaling af en bil ramte en kantsten, hvorved han kørte galt.

Til brug for selskabets vurdering af, om klagers personskade var omfattet af ulykkesforsikringen, indhentede selskabet den af … Politi udarbejdede rapport i forbindelse med uheldet.

Af rapporten (bilag …) fremgår, at 4 vidner oplyser, at klager, som fører af en motorcykel, overhalede en vens bil 200 - 300 meter før et t-kryds med en fart på mellem 110 - 150 km/t. Det fremgår ligeledes af rapporten, at hastighedsgrænsen på skadestedet var 50 km/t (byzoneområde), og at klager har oplyst til politiet, at han vidste at han kørte meget stærkt, men at han ikke kunne huske hvor stærkt han havde kørt.

Klager i forbindelse med uheldet har modtaget en bøde på kr. 1.000 for overtrædelse af færdselslovens § 3, stk. 1, jf. § 41, stk. 1.

Ved brev af 21. maj 2010 (bilag …) afviste selskabet at yde erstatning til klager med henvisning til ulykkesforsikringsbetingelsernes pkt. 53, hvorefter forsikringen undtager skader, som skyldes groft uagtsomme handlinger eller undladelser (bilag …).

Selskabet henviste i den forbindelse til oplysningerne i politirapporten, herunder at klager ikke havde udvist den fornødne hensynsfuldhed og agtpågivenhed i forbindelse med uheldet. Selskabet påpegede tillige, at klager havde undladt at holde en efter forholdene passende lav hastighed, hvilket netop bevirkede, at klager mistede herredømmet over motorcyklen og væltede.

Ved brev af 6. august 2010 (bilag …) meddelte klager, at han ikke kunne acceptere selskabets afgørelse. Selskabet revurderede herefter afgørelsen, og ved brev af 27. august 2010 (bilag …) fastholdt selskabet afvisningen af dækning for ulykken.

Selskabet præciserede i den forbindelse, at klagers meget høje fart bl.a. resulterede i, at han ved uheldet først kørte af vejen mod højre op over en kantsten, herefter gennem en hæk, videre over en mindre græsplæne, inden han kørte tværs over vejen, op på fortovet og hen over et 35 cm. højt stengærde, hvorefter han fortsatte ind på en parkeringsplads.

Klager har herefter ved advokat … indbragt sagen for ankenævnet.

Selskabets stillingtagen til sagen
Selskabet fastholder, at afvisningen af forsikringsdækning er berettiget med henvisning til, at klager har handlet groft uagtsomt, jf. forsikringsaftalelovens § 18 og forsikringsbetingelsernes pkt. 53, hvoraf følgende fremgår:

'Pkt. 53: Forsikringen dækker ikke skade, der skyldes den forsikredes forsætlige eller groft uagtsomme handlinger eller undladelser'.

Selskabet lægger ved afgørelsen vægt på, at klager efter de foreliggende bedømmelser fra vidner har kørt med en hastighedsoverskridelse i byområdet i … på ikke under 100 %, og at det må have været indlysende for klager, at der var fare for den konkret indtrådte skade ved kørsel med så betydelig en hastighedsoverskridelse, som også konkret førte til den meget voldsomme ulykke.

Selskabet har endvidere lagt vægt på, at der ifølge politirapporten ikke var vejrforhold, som kan have haft indflydelse på skadens indtræden, hvorfor uheldet alene kan antages at skyldes den uforsvarligt høje hastighed, hvorved klager overhalede sine kammerater i den medfølgende bil, og herefter fortsatte mod den bløde kurve mod T-krydset.

Det fremhæves, at det forhold, at klager 'alene' har modtaget en bøde for overtrædelse af færdselslovens § 3 i sig selv er uden betydning. Således må grundlaget for bøden antages at være bevisvanskeligheder for politiet, når der ikke er andre vidner end klagers kammerater, og når der ikke er foretaget fartmåling af klager.

Til støtte for selskabets afvisning med henvisning til grov uagtsomhed henvises til ankenævnets praksis for lignende sager, bl.a.:

Ak 68.526, hvor selskabet fik medhold i, at der ikke var forsikringsdækning med henvisning til grov uagtsomhed. Uheldet skete i byzoneområde, hvor den tilladte hastighed var 50 km/t. Uheldet skete under overhaling med en fart på 120 km/t. Ankenævnet fandt, at forsikringstager måtte have indset, at kørslen indebar en så indlysende fare for den indtrufne skade, at ulykkestilfældet måtte karakteriseres som grov uagtsomhed.

AK 61.170, hvor selskabet fik medhold i, at afvise forsikringsdækning med henvisning til grov uagtsomhed. Ankenævnet fandt, at afdøde ved sin hasarderede kørsel med mere end 180 km/t. (hastighedsbegrænsningen var 80 km/t.) måtte have indset, at kørslen indebar en så indlysende fare for den indtrufne skade, hvorfor ulykkestilfældet blev vurderet som fremkaldt ved grov uagtsomhed.

AK 61.010, hvor selskabet fik medhold i, at der ikke var forsikringsdækning, idet Ankenævnet fandt, at ulykken var forvoldt med grov uagtsomhed, idet forsikringstager netop ved sin kørsel havde tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden og ført bilen på særlig hensynsløs måde. Forsikringstager kørte omkring 140 km/t, hvor den tilladte hastighed var 70 km/t.

4. 80.860

For god ordens skyld bemærkes det, at ulykkesforsikringen ikke dækker svie - og smerte eller erhvervsevnetab, men alene erstatning for varigt mén.

Som følge heraf opretholder selskabet sin stillingtagen til sagen."

Klagerens advokat har i fax af 7/9 2011 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"Til det anførte fra den pågældende advokat bemærkes det, at samtlige afhøringsrapporter først ses skrevet den 7. juli 2010 altså mere end 3 måneder efter uheldet den 27. marts 2010, og at det derfor må lægges til grund, at ingen af de afhørte har set det anførte i de pågældende afhøringsrapporter, og endvidere fremgår det, at ingen af de afhørte og altså heller ikke klageren har underskrevet afhøringsrapporterne i sagen. Omstændighederne omkring heldet kan derfor ikke anses for fastslået af politiet.

Klageren har endvidere alene hæftet sig ved bødeforlæggets forholdsvis beskedne størrelse på kr. 1.000,00 og derfor ikke fundet, at der ikke var grundlag for at betale bøden. Ingen andre personer eller andres materiel kom til skade eller blev ødelagt ved uheldet, og det anførte i bødeforlægget vedrørende fare eller skade på andre må således anses for at være uden betydning i nærværende sag, idet det alene var klageren, der kom til skade ved uheldet, og hans motorcykel blev beskadiget. Af bødeforlægget fremgår det herom, at han har undladt at holde en efter forholdene passende lav hastighed, hvilket bevirkede, at han mistede herredømmet over motorcyklen og væltede med lettere person- og materiel skade til følge. Efter det anførte herom i bødeforlægget kan det skete uheld ikke anses for at være fremkaldt af klageren ved grov uagtsomhed. Klageren skal endvidere bevismæssigt ikke stilles dårligere i klagesagen, end hvis sagen angående selve bødeforlægget var blevet behandlet i retten.

Da klageren som anført tidligere endvidere ville være nærmest til selv at komme til skade og få beskadiget sin motorcykel, har det som anført formodningen imod sig, at ulykkestilfældet skulle være fremkaldt af klageren ved grov uagtsomhed; ikke alene risikerede klageren selv at komme til skade, men han risikerede også selv at skulle afholde udgifterne ved en mulig skade på motorcyklen, idet klageren ikke havde tegnet kaskoforsikring på motorcyklen.

De af advokaten påberåbte tidligere afgørelser fra ankenævnet må endvidere anses for at være uden betydning i nærværende klagesag, hvor omstændighederne omkring heldet som anført ikke kan anses for fastslået af politiet. Klageren bestrider, at han kørte med høj hastighed på ulykkestidspunktet, og det er det indklagede forsikringsselskab, som har bevisbyrden for, at ulykkestilfældet skulle være fremkaldt af klageren ved grov uagtsomhed, og det gøres gældende, at det indklagede forsikringsselskab ikke har løftet denne bevisbyrde."

Selskabets advokat har i brev af 12/9 2011 til nævnet til dette bl.a. bemærket:

"Alle 4 vidner, der er afhørt til politirapporten på ulykkesdatoen den 27. marts 2010 oplyste, at klagers hastighed var mellem 100 og 150 km/t.

Det forekommer derfor bemærkelsesværdigt, at klager bestrider, at han skulle have kørt med for høj hastighed på ulykkestidspunktet. Hastigheden illustreres vel til fulde af ulykkesbeskrivelsen i politirapporten, der lyder som følger:

'Formodentlig på grund af for høj hastighed kunne P1 ikke holde sin MC på vejen, da vejen drejede til venstre inden krydset. I stedet kørte P1 af vejen mod højre op over en kantsten, gennem en hæk, videre over en mindre græsplæne ved …, inden han kørte tværs over

…vej. På den modsatte side af …vej, kørte P1 op over fortovet og hen over et 35 cm højt stengærde og videre ind på en asfaltbelagt P-plads.'

Afstanden fra det sted, hvor klager ramte den første kantsten og til det sted, hvor hans MC lå, blev af politipatruljen opmålt til hele 86 meter!

Selskabet fastholder, at også med dette hændelsesforløb er det åbenbart, at klager har kørt med en efter omstændighederne alt, alt for høj fart, og at farten har indebåret en indlysende fare for den konkret indtrådte skade, som alene skyldes farten."

Klagerens advokat har i fax af 21/9 2011 heroverfor bl.a. anført:

"Til det anførte fra den pågældende advokat bemærkes det, at det ikke kan lægges til grund i sagen, at 4 vidner har oplyst, at klagerens hastighed var mellem 100 og 150 km/t. Som anført i min telefax af 7. september 2011 er samtlige afhøringsrapporter først skrevet mere end 3 måneder efter uheldet, og det må derfor lægges til grund, at ingen af de afhørte har set det anførte i de pågældende afhøringsrapporter, og endvidere fremgår det, at ingen af de afhørte har underskrevet afhøringsrapporterne i sagen. Omstændighederne omkring uheldet kan derfor ikke anses for fastslået eller dokumenteret. Det bemærkes, at det fremgår af politirapporten, at politiets løbehjul til opmåling ikke virkede den pågældende dag, og det kunne således ikke benyttes af politiet ved politiets opmåling på ulykkestedet; det bestrides derfor, at de af politiet anførte afstande kan lægges til grund ved behandling af sagen. Lige før uheldet følte klageren, at vejen var glat, og herefter mistede han herredømmet over motorcyklen, hvorefter han ramte en kantsten. Der foreligger ingen tekniske undersøgelser i sagen, eller dokumentation for det præcise hændelsesforløb eller dokumentation for årsagen eller årsagerne til uheldet."

Af forsikringsbetingelserne fremgår det bl.a.:

"53 Forsikringen dækker ikke skade, der skyldes den forsikredes:

• forsætlige eller grove uagtsomme handlinger eller undladelser."

Nævnet udtaler:

Efter at have gennemgået sagen, herunder politirapporten, finder nævnet, at klageren - ved med høj hastighed at foretage en overhaling i et område med en hastighedsbegrænsning på 50 km/t - må have indset, at kørslen indebar en så indlysende fare for en skade som den, der faktisk indtraf, at ulykkestilfældet må vurderes som fremkaldt ved en uagtsomhed, der kan betegnes som grov jf. forsikringsaftalelovens § 18. Nævnet finder herefter ikke at kunne kritisere, at selskabet har afvist at yde erstatning i sagen.

6. 80.860

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson